

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **D. T. S.**
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem, sídlem Na
Pankráci 820/45, Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí
Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2018, č.j. MV-133719-5/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobce se žalobou ze dne 31. 12. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2018, č.j. MV-133719-5/SO-2018 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 10. 2018, č.j. OAM-1806-12/ZR-2018 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zrušena platnost povolení k trvanému pobytu a podle § 77 odst. 3 stejného zákona byla mu stanovena lhůta k vycestování z území České republiky.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že rozhodnutí správního orgánu II. stupně je nezákonné, rovněž také nepřezkoumatelné.
3. Správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí aplikoval § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, dle kterého *ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce přesahující 3 roky anebo byl cizinec opakovaně pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.*
4. Napadené rozhodnutí nezákonné, neboť správní orgán nezjistil stav věci tak, jak mu ukládá § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), rovněž svým procesním postupem v podstatě znemožnil žalobci řádně hájit jeho práva a oprávněné zájmy, kdy ho sice v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu formálně vyzval k vyjádření se k podkladům před vydáním správního rozhodnutí ve věci, avšak na jeho důkazní – dle žalobce důvodné – návrhy vůbec nerefletoval a tyto bez dalšího bližšího zdůvodnění neprovedl. Žalobce v rámci svého vyjádření k podkladům navrhl provedení následujícího dokazování: 1. své předvolání na výsledch dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, aby se mohl vyjádřit k dopadu případného zrušení povolení k pobytu do svého rodinného a soukromého života s tím, že tento úkon by se konal ve věznici, kde trest vykonává, 2. výsledch svědka manželky paní P. T. K. P., bytem X. k soukromému a rodinnému života účastníka a jeho rodiny, 3. dále založil celou řadu listinných dokladů, přičemž navrhl, aby k je správní orgán v řízení provedl jako listinné důkazy. V kontextu těchto návrhů žalobce poukázal na § 174a zákona o pobytu cizinců, dle kterého *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště, a to především v té souvislosti, kdy měl žalobce na území manželku. Odkázal i na článek 8 Úmluvy o lidských právech, kde se doslovně uvádí, že státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu ochrany národní bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, ochrany a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.* Z této dikce vyplývá, že správní orgán může do soukromého nebo rodinného života zasáhnout v rozmezí stanoveném zákonem, v tomto případě zákonem o pobytu cizinců a správním řádem, nicméně primárním předpokladem tohoto zásahu je nejprve zjištění úplného stavu věci

týkající se rodinného a soukromého života cizince na území a teprve poté lze ve smyslu tohoto článku Úmluvy i § 174a zákona o pobytu cizinců poměřit ve smyslu „něčeho k něčemu“, tedy dopad do soukromého a rodinného života na straně jedné a ochranu společnosti na straně druhé. V tomto případě však správní orgán rodinný [a] soukromý život žalobce nezkoumal a v dostatečném rozsahu ho nezjistil, v odůvodnění pouze stručně uvedl, že v případě řízení dle § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců mu to zákon neukládá. Napadené rozhodnutí je tak „v této otázce nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí je tak dle účastníka nepřiměřené, rovněž v této otázce nepřezkoumatelné.“. Dle názoru žalobce se správní orgán ani nepokusil reálně vyhodnotit, jaké dopady bude mít rozhodnutí do jeho rodinného života, ani se nezabýval případnou intenzitou jeho osobních vazeb na území České republiky, případně zachovalostí vazby na domovský stát s ohledem na tom, že na území České republiky pobývá již dlouhou dobu v rámci nejvyššího pobytového statutu. Hodnocení dopadu rozhodnutí do soukromého života se tak fakticky zcela vyhnul. Napadené rozhodnutí je tak nezákonné, v této otázce rovněž nepřezkoumatelné.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné. V podrobnostech odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, odůvodnění v části III. napadeného rozhodnutí, kde se jako odvolací správní orgán k uvedeným námitkám (žalobce v žalobních bodech uplatnil stejné námitky jako v odvolání do prvoinstančního rozhodnutí) dostatečně podrobně vyjádřila, a v tomto vyjádření neshledává potřebu změny. Dále odkazuje na spisový materiál.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Vzhledem k tomu, že žalovaná souhlasila s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
8. Podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce přesahující 3 roky anebo byl cizinec opakovaně pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.
9. Na rozdíl od důvodů pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu uvedených v ustanovení § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, v případě důvodů uvedených v ustanovení § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, není podmínkou, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
10. Správní orgány tudíž nemohly pochybit, pokud by se otázkou dopadů rozhodnutí do

soukromého a rodinného života nezabývaly.

11. Dlužno doplnit, že ač žalovaná konstatovala nepoužitelnost ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, situaci žalobce se zabývala. Poukázala přitom na to, že se žalobce dopustil závažné trestné činnosti, drogové kriminality, která závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, je vysoce rizikovou pro celou společnost, žalobce svým jednáním ohrožoval zájem státu na ochraně zdraví, života i majetku osob, žalobce může za účelem návštěvy dětí a rodiny požádat o udělení krátkodobého víza.
12. Žalovaná se současně vypořádala i s důkazními návrhy žalobce, když odcitovala příslušnou pasáž odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí: *„Dle odvolatele správní orgán prvního stupně nepostupoval v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když nevyslechl odvolatele a jako svědka jeho manželku. K tomu Komise uvádí, že na tuto žádost reagoval správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, kde uvedl: „K vyjádření účastníka správní orgán uvádí, že neprovede navrhované úkony, konkrétně výslech účastníka řízení a výslech svědka, manželky účastníka řízení. Dle ust. § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V daném případě je provedení výslechů zcela nadbytečné. Jak bude podrobně odůvodněno níže, správní orgán nemá žádnou zákonnou povinnost zabývat se v tomto případě přiměřeností vydaného rozhodnutí v souladu s ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Skutečný stav věci byl jednoznačně prokázán, cizinec byl prokazatelně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody přesahující 3 roky a to pro spáchání úmyslného trestného činu a v současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Horní Slavkov, což ve svém vyjádření nepopírá“. Komise s tímto závěrem souhlasí.“*
13. Nad rámec shora uvedeného je vhodné uvést, že situace žalobce není nijak mimořádnou oproti okolnostem jiných obdobných případům. Žalobce žádné mimořádné okolnosti svého případu v žalobě nepopsal. Pokud cizinec získá pobytový status na území České republiky a tento zneužije k páčání závažné trestné činnosti, je logické, že o tento pobytový status přijde a je nucen se vrátit do země svého původu. Rozhodne-li se žalobce ponechat část své rodiny na území České republiky, musí nést i důsledky tohoto svého rozhodnutí, které se projeví právě v omezeném přímém osobním kontaktu se svojí rodinou.

V.

Rozhodnutí soudu

14. Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

15. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. květen 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu